

med 4 ikke-permanente pladser til i alt 10 ikke-faste medlemmer; denne ændring trådte i kraft den 31. august 1965 efter at være blevet ratificeret af det i pagtens art. 108 foreskrevne antal medlemsstater.

Ifølge resolution 1991 A (XVIII) skal funktionsperioden ved det første valg efter pagtændringens vedtagelse for to af de fire nye medlemmer alene være 1 år. Endvidere skal Sikkerhedsrådets 10 ikke-faste medlemmer fordeles således:

- a) 5 fra afrikanske og asiatiske stater;
- b) 1 fra østeuropæiske stater;
- c) 2 fra latinamerikanske stater;
- d) 2 fra vesteuropæiske og andre stater.

Valgspørgsmålet var genstand for langvarige underhåndsforhandlinger inden for og imellem landegrupperne, men man nåede til slut til enighed om besættelsen af de ledigblevne pladser. Derimod kunne man ikke enes om, hvilke 2 af de 4 nye medlemmer der skulle vælges for en 2-års periode.

Inden for den vestlige gruppe var der enighed om, at det ville være uheldigt, om de 2 ikke-permanente pladser, der tilfalder „vesteuropæiske og andre stater“, skulle udskiftes samtidig hvert andet år, og at det derfor ville være at foretrække, at den vestlige gruppe hvert år kom til at besætte én 2-års plads. Fra vestlig side forsøgte man at overbevise de øvrige landegrupper om det rimelige i dette synspunkt, ikke mindst under hensyn til den tilsvarende ordning, der hidtil har været og fortsat vil være gældende for Latinamerika; men dette argument fandt ikke tilslutning i den afroasiatiske og den kommunistiske gruppe.

Herefter vedtog man underhånden, at valgene til Sikkerhedsrådet, der skulle finde sted den 10. december, skulle foregå på følgende måde:

Ved hemmelig afstemning traf plenarforsamlingen først afgørelse om, hvilke lande der skulle efterfølge Elfenbenskysten, Bolivia og Tjekkosllovakiet/Malaysia. Til efterfølgere for disse lande valgtes Mali med 105, Argentina med 113 og Bulgarien med 108 stemmer.

Vedrørende de 4 nye pladser stemtes der derefter om, hvilken fremgangsmåde der skulle følges ved afgørelsen af, hvilke 2 lande der skulle besætte en 2-årig plads, og hvilke

2 der skulle beklæde en 1-årig plads. Valget stod imellem en afgørelse ved hemmelig afstemning eller ved lodtrækning. Resultatet af denne procedureafstemning blev, at 59 lande stemte for hemmelig afstemning, medens 55 stemte for lodtrækning. Danmark stemte sammen med de øvrige vestlige og latinamerikanske lande for lodtrækning, da denne fremgangsmåde ville give størst chance for at sikre den vestlige kandidat en 2-årig periode.

Dernæst valgtes de 4 yderligere medlemmer med følgende stemmetal: Nigeria 107, Uganda 102, New Zealand 101 og Japan 98.

Ved den efterfølgende afstemning om valgperiodens længde, i hvilken 115 medlemslande deltog, opnåede Nigeria 77, Japan 56, New Zealand 49 og Uganda 38 stemmer, hvorefter Nigeria blev erklæret valgt for en 2-årig periode. Det efterfølgende omvalg af de øvrige 3 kandidater gav imidlertid ingen af dem simpelt flertal, hvorefter en yderligere afstemning blev udsat til den 13. december.

Under afstemningen den 13. december blev der afgivet 112 stemmer, hvoraf Japan opnåede 57, Uganda 39 og New Zealand 16. Herefter blev Japan erklæret valgt for den anden 2-års periode.

Som følge af den stedfundne afstemning vil den vestlige gruppe således for fremtiden hvert andet år skulle udskifte begge sine to ikke-permanente medlemmer i Sikkerhedsrådet.

Rådet vil i 1966 komme til at bestå af følgende 15 medlemmer: De 5 *faste* medlemmer (Frankrig, Kina, Sovjetunionen, Storbritannien og USA) samt nedenstående ikke-permanente:

- a) 5 afro-asiatiske: Jordan og Uganda valgt indtil 31. december 1966 og Japan, Mali og Nigeria valgt indtil 31. december 1967.
- b) 1 østeuropæisk: Bulgarien valgt indtil 31. december 1967.
- c) 2 latinamerikanske: Uruguay valgt indtil 31. december 1966 og Argentina valgt indtil 31. december 1967.
- d) 2 vestlige: Nederlandene og New Zealand, begge valgt indtil 31. december 1966.